

MODNÍ SVĚT.

8929 - Obлек pro hochy. — Střihy ve velikostech pro stáří 2, 4 a 6 let. Jest třeba 3½ yardů 27-palcové látky pro stáří 4 let.

9059. Jednoduchá zástěra pro děvčata. — Střihy ve 4 velikostech, pro stáří 4, 6, 8 a 10 let. Jest třeba 1¾ yardů 24-palcové látky pro velikost 6 let.

9550. Zástěra pro dámy. — Střihy v 5 velikostech: 34, 36, 38, 40 a 42 palců přes prsa. Jest třeba 7 yardů 36-palcové látky pro velikost 36.

9566. Oblek pro slečny a mladé paní. — Střihy v 5 velikostech: 14, 15, 16, 17 a 18 let. Potřebná 7 yardů 36-palcové látky pro velikost 16 let.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek — střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávání vzorků střihů neopomenuli udát mimo naznačeného čísla ještě míru aneb stáří.

ZÁHROBNÍ POSELSTVÍ.

Jaroslav Meilan.

Dosud se chvěji při té vzpomínce.

A — tuším — právem.

Neb probírám-li se v dosavadním životě, pozoruji a úžasem, že nikdy před oním nevládným listopadovým večerem, ani kdy po něm, nezažil jsem příhody tajemnější a nevyvětlitelnější.

Ba — neklame-li mne paměť — nejen že nezažil jsem sám, nepozoroval vlastními smysly věci záhadnější! Dokonce nečetl jsem, ani neslyšel kdy, vyprávěti o příhodě aspoň stejně záhadné a hrůzně.

Pamatuji podivuhodný ten příběh v naprosté přesnosti — jednotlivosti vtisky se mi do duše zřetelněji než do hlavy vosku.

Onoho nevládného podzimního soumraku spřádánoho z tkaniny vlhkých mlžin a bílavých klubek,

mi pobohatnství v rodné chatě Ondřejově.

„Ale na jednu skutečnost rád bych vás upozornil,“ poznamenal Ondřej, tváře se nezvykle vážné. Učínil jsem zvláštní posoušek.

„Naši lidé — otec, matka, sourozenci i strýc — jsou — zde to není neobvyklé — spiritisté. — Mám obavu, nebude-li vám to překážet!“

Mávil jsem rukou odmítavě.

A od té chvíle nepromluvili jsme o té věci ani slova, až teprve v teplé světelné Ondřejovce domku, onoho malého, napolo shrouceného baráčku, přilepeného a vlnavě přelivostí ke skalní stěně.

Při večerní zavěši jsem sám hovor na spiritistické záhady.

Bylo velmi pozoruhodno pozorovati tváře přítomných; poznal jsem v nich lidi bodrých, veselých, ardečních povah; ale při pouhém vyslovení slova „spiritismus“ vyprchal úsměv a tváře všeck — vesměs dorostlých, rozumných lidí — nezvykle zvláště.

Nebyl jsem přívržencem této podivné vry. Přiznal jsem to i tehdy; a to snad rozhodlo, že toho večera byl jsem přítomen oné nejpodivnější příhodě.

Po akrovně večerní, rozhojné srdečnosti, a již se podávala, pozval mne šedovlasý hospodář k „sedění.“

Neměl jsem důvodů, proč bych odmítl. A za půl hodiny na to, seděl jsem všichni — celkem osm osob — sedm mužů a matka Ondřejova, babička, třáslavá jako pára nad hrncem — v temné světnici, kol prostého dubového stolu ruky v ruce, za ticha, jež nelze definovat.

Za ticha, v němž upíráme všichni zrak v jediný bod, černý a tmavý, jak oko zinní noci; v mlčení, rušeném jen tepotem tepen a zrychleným tlukotem srdcí, v naprostém tichu a v němž očekávání čehoś nadzemského.

Sedivý hospodář upozornil mne předem, že budou jen opakovatí vyzkoušené již vyvolávání ducha, zemřelého otce rodiny — mluvil chvíli dutým hlasem jakousi podivnou formou, pokračuje změnami hlasem se stupňovaným důrazem až v posled konče tajemně zabřklá slova slyšitelnými mu mluvnými zvuky.

Tě chvíle, kdy poslední zvuk utichl, zdálo se mi, jakoby kdosi v předstři přecházel. A takřka současně zaslechl jsem tlumené klepání — třikrát po třech úderech. A současně cítil jsem zvýšený tlukot srdce. Do té chvíle byl jsem normální. Vhodávám zrak do tmavé desky dveří, hledím na černou rukojeť kliky — ale dvě se nepohnuly, rukojeť zůstává v původní, vodorovné poloze.

„Ale pojednou cítím a tuším, že kdosi jiný vešel k nám do světnice.“

„Ten pocit nelze nijak definovat.“

Tuším přítomnost kohosí neviditelného.

Nepouštíh zraků se dveři; jakýmsi nepochopitelným instinktem jsem musel hledět k nim i proti své vůli. A tu — mrazil mě dosud při té vzpomínce — vidím zcela jasně, že mezi mým zrakem a tmavou deskou dveří lež jakýs mlhavý stín; rýhy ve dřevě dveří stávají se neznatelnými, kliky mizí v jakýhosi parách, podobných zvládným závitkům kouře, jakés ohroané, neviditelné cigarety. — již sotva rozeznávám barvu dveří — teprve nyní pozoruji, že světlý kout jest ohraničen v jasných konturách; zrakem letím od prahu až k rámu — po světlé, šedé vidině.

A tehdy, poprvé v životě, otřásl jsem se hrůzou. Před tmavou deskou dveří stál světlý stín starce, s trpkým výrazem ve tváři, s křivými vousy, seuchými v bílé vrkoce, a lysou lebkou!

Hospodář u stolu zašepstal hrobovým, basovým hlasem:

„Vyprávěj, otče, o své smrti!“

Byl jsem rozehvěn v prvních chvílích podivné historky, v okamžiku očekávání prvního zjevení druhého. Myšlenky tyto prolétly bleskem mou hlavou.

Neboť vše, co viděl jsem dosud, nezdálo se mi býti zázrakem. Nyní však měl jsem slyšet hlas — hlas záhrobní. Pozorování prvního smyslu má býti doplněno zjevením druhého. Myšlenky tyto prolétly bleskem mou hlavou.

A v první stiny pochybnosti, stelené se v zhoufenuj můj mozek, v strašném zázraku, zazněl pojednou klidný hlas střední polohy, dosti zvučný, poněkud krátkodýchý — jak u starců obvyklé — vyslovnosti nezvyklé, a důsledným důrazem na třetí slabiku a unikajícími sykavkami, jak bývá u lidí, jimž v přední části schází zub.

Pamatuji do slova celý ten tajemný hovor, strašný v obsahu, přičerný v základní myšlence. — Nie ho nerušila. Uvěřil bych, že za celou dobu nikdo z nás nevydechel — že jsme prostě zapomněli dýchat. Viděli jsme jasně otvíraná a zavíraná ústa, pohyb třesoucích se dásní, v jejich lůžkách v přední řadě hořejšího patra sehnul levý řezák — což patrně bylo, kdykoli tajemný stín vyslovil hlásku „r“ — vlnící se vous, třáslavé vlasy i pohyb vrásek stárnoucích se po tvářích, ale i kol svadlých a nezvykle vpadlých skrání. Jen oči zůstaly po celou tu dobu mrtvy, přivřeny bílnými víčky. Takto žila toto nejstrašnější poselství, jež kdy jsem slyšel.

„Bylo to v máji — vzpomínám živě, jak u nás v zahrádce tuhle před rokem kvetla stará třeseň blečérůvým květem a na kaštane rozkvetly bílé, hroznovité květy ve vztýčených kyticích. — Což krajem táhl dech jara — do všech stromů naléval mízy, celou zem zatlakal zmlazující silou — mně však zdraví nenavrátit. Asi půl hodiny před mou smrtí přijel starý lékař z města — tyš ho, Karle, přivezl. Chvilí se mnou rozmlouval, pak upadl jsem v agonií. Jest to strašný pocit, mé děti! Slyšíte, vidíte, vnímáte, rozumíte všemu — a nemáte síly vydechnouti, nemáte síly hnouti posledním prstem svým. Pozoroval jsem neklid v tváři lékařově. Říku na srdce mi tiskl, tepnu olinatával — v posled vhodl mi do ruky vzpružený injekci. K úžasu pozoroval jsem, jak mi této tuhle a stydne. Po chvíli cítil jsem, jak kdosi mi oči tlačí do dulků. Nechlo pohyby! Měli mne za mrtvého! Chej se pohnout, promluvit, vydechnout, hnout jen prstem, ale celé mé tělo odumřelo, zmrtevilo; jen mozek a sluch — jediný ze smyslů — pracoval dále, jako za živa, přibíraje do dutiny mozkové zvukové vlny — pláč dětí, utěšující hlas lékařův a vzlykot ženy, Marie, dotýkající se mého zmrtvělého, odumřelého těla. Příšerná myšlenka zachvěla v ubohém mozku!“

Budu pochován v plněm vědomí, za živa! Lékař odecházil. Vtěl jeho dech ve své mrtvé tváři, husat jeho ruky, bžel po mém čele, prsou i rukách. Jakýs radostný pocit mě sehnouje. Musí přece poznati, že nejsem mrtv. Chej aspoň malíčkem ruky — dáti

Zdarma Pro Muze 50,000 KNIH Uplně Zdarma. Je to záhradná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví... KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU. DR. JOS. LISTER & CO. B. 702-72 Fifth Ave., Chicago.

Nejmodernější příprava lékárnických předpisů z Čech i amerických. Průtržní pásy. Kávové perkolatory. Z Čech: Šimánovského thé proti kašli, balíček \$1.20 posťou. Dr. Rossy životní balsám 75c. Rapé, Tříkřál, tabák, Viržinky. BERÁNEK A SYN, lékárnici, 16. a Willam ul. Omaha, Nebr.

Nejmodernější na jižní straně města Roznický a Uženářský závod vlastní v č. 1401 jižní 16. ul. CYRILL HROMEK Čerstvá masa, jakoz i vřibné uzennáské výrobky a sluhá drůbež se dováží. Zavolejte tel. Douglas 1316.

Moderně zařizený a největší řeznický a uzennářský závod vlastní nejstarší řezník, V. F. KUNCL, č. 1244 So. 13th St., Omaha. Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakoz i znamenitých domácích uzennářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednat telefonem: Douglas 1159.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Děvatř Světa) české tábory v Omaze a South Omaze.

Choemo Vám prodati dříví pro Váš dům a stáj. Pošlete Váš rozpočet k bezplatnému uvážení. Laciné dříví. Píšte sto cenový materiálů. LUMBER CO. 817 No. 24 St. So. Omaha Neb.

Chcete-li kávu dobrou a chutnou,

dopíše si o vzorek naší kávy 25-centové, který vám zdarma na požádání zašleme. Káva tato dochází velmi značné obliby, čemuž nasvědčuje to množství objednávek a pochvalných dopisů, jež nám neustále dochází. ZVLÁŠTĚ PRO KRAJANY V NEBRASCE jest to nemalou výhodou od nás objednat, neboť dováženo z Omahy jest nepatrné a, uvážíte-li, že za podobnou kávu musíte v maloobchodě až 35 centů za liberu platit, nebudete váhati svoji objednávku nám zaslati. — KÁVU ZAŠILÁME NA VENEC V OBJEDNÁVKÁCH OD 25 LIBER VÝŠE, a tu samou též dle přání na menší paklíčky rozvádíme. Máme též lacinnější druh kávy a síce 23 centů liber; tato ovšem se jakoati nevyrovnaná káve 25-centové. Další ceny zašleme na požádání. ZAŠILKY NAŘE JROU CISTĚ VAHY. TOTIŽ VÁHA KÁVY ŘEŽ ORALU. — Všecky dopisy a objednávky adresujte na:

OMAHA COFFEE MILL,

1904 So. 13. Street, Omaha, Nebraska. Píšte, že jste toto četli v "Pokořku". Žádejte o vzorek okamžitě.